

Ἡ Λύρα τοῦ Κάλβου. Βαθύς εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ ὑψηλὸς εἰς τὸν λυρισμὸν ποιητῆς εἶνε ὁ Κάλβος, ἡναγκαστὸς εἰς τὴν ἁρμονίαν τοῦ στίχου του, ὑποβλητικὸς εἰς τὸ σύνολον. Αἱ εἰκοσιτέσσαρες Ὄδαι τοῦ ἔργου μεγαλήγορα ἐμπνεύσεως εἶνε ἀπὸ τὰ ὑπεροχώτερα τῆς Νεοελληνικῆς ποιήσεως. Ἠξεδόθησαν ὅλαι μὲ τὸν δολένσα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τίτλον «Ἡ Λύρα» εἰς κομψὸν τόμον, μετὰ βιογραφίας ἀνεκδοτικῆς τοῦ Κάλβου, ὑπὸ τοῦ Ἐκδ. Οἴκου Φέξη εἰς τὴν «Λογοτεχνικὴν Βιβλιοθήκην».

Ἀπολογία Σωκράτους. Ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα καὶ εὐάρεστα εἰς ἀνάγνωσιν ἔργα τοῦ Πλάτωνος εἶνε ἡ θαυμασιὰ ἀπολογία τοῦ διδασκάλου του Σωκράτους. Τα ὑψηλὸν δόγμα τῆς δίκης καὶ καταδίκης τοῦ μεγίστου τῆς ἀρχαιότητος ἠθικοῦ λόγου, ἡ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἴδιου γενομένη πρὸ τῶν δικαστῶν υπεράσπισις τῆς ζωῆς του, τῆς ἠθικῆς τοῦ καὶ τῶν φιλοσοφικῶν διδασκαλιῶν του, περιελήφθησαν πιστῶς εἰς τὴν «Ἀπολογίαν», ἡ ὁποία δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς σύνοψις ὅλης τῆς θετικῆς Σωκρατικῆς ἠθικολογίας. Δύο μεγάλαι κοινωνικαὶ ῥοπαί—τὸ πνεῦμα τῆς ὀπισθοδρομικότητος καὶ τῶν προλήψεων ἄρ' ἐνός καὶ τὸ πνεῦμα τῆς προόδου καὶ τῶν ὑπερτέρων ἀντιλήψεων ἄρ' ἑτέρου—παρουσιάζονται μὲ λιτὴν ἀλλὰ βαθυτάτην καὶ ἀληθεστάτην εἰκονικότητα συγκρουόμεναι, διὰ νὰ κατισχύσῃ προσωρινῶς ἡ συντηρητικότης καὶ ἡ πρόληψις, νὰ περιβληθῆ μαρτυρικὴν αἴγλην ἡ ὑπερτάτη ἀντιλήψις, ἡ προσωριμῆ νὰ κατισχύσῃ ἔπειτα καὶ νὰ φωτίσῃ καὶ καθοδηγήσῃ τὸ μέλλον.

Τὸ Πλατωνικὸν τοῦτο ἀριστοτέχνημα μετέφρασε πιστῶς, σαφῶς καὶ γλαφυρῶς, ὁ κ. *Ἀλ. Μωραΐτιδης*, ἐξέδωκε δὲ ὁ Ἐκδοτικὸς Οἶκος Φέξη εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων.

Ὁ ἔγκληματίας ἄνθρωπος. Ἐπανάστασιν εἰς τὴν ποινικολογίαν καὶ τὴν ἰατροδικαστικὴν καὶ εἰς τὴν ἠθικολογίαν ἀκόμη προεκάλεσε τὸ δόστημον σύγγραμμα τοῦ *Λομπρόζο* ὁ «*Ἐγκληματίας ἄνθρωπος*». Ἀποτελεσμα πολυχρονίων μελετῶν καὶ παρατηρήσεων, σημειζόμενον δὲ εἰς τὰ δεδομένα τῆς κληρονομικότητος καὶ εἰς τὴν περὶ ἐκφυλισμοῦ θεωρίαν, πλήρες κλινικῶν παραδειγμάτων καὶ ἀνατομικῶν, φυσιολογικῶν, γαρολογικῶν, ψυχολογικῶν διευκρινίσεων, παρουσιάζει τὸν ἠθικῶς διεστραμμένον ἄνθρωπον ὡς δεόμενον ἰατρικῆς περιθάλψεως μᾶλλον ἢ σωφρονισμοῦ. Τοιοῦτοτρόπος διὰ πολλὰς κακουργημάτων μορφὰς ἀποκρούει τὸ ὑπεύθυνον, γενικῶς δὲ ἐκ τοῦ ποινικοῦ νόμου δέχεται τὰς διατάξεις ἐκείνας μόνον αἵτινες συμπίπτουν μὲ τὰ ὑποδεικνυόμενα ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ μάλιστα τῆς νευρολογίας μέτρα. Θέτει δὲ οὕτω βάσιν τῆς ποινῆς ὄχι τὸν σωφρονισμὸν ἢ τὸν παραδειγματισμὸν ἢ τὸ ἠθικὸν κοινωνικὸν αἴσθημα, ἀλλὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐν τῷ μέλλοντι προφυλάξεως τῆς κοινωνίας ἀπὸ τοῦ ἐγκληματίου καὶ τῆς προλήψεως συνάμα τῶν κακουργημάτων. «Ὁ ἔγκληματίας ἄνθρωπος» μεταφρασθεὶς γλαφυρῶς ὑπὸ τοῦ κ. *Μπάμπη Ἀνίνου*, ἐξεδόθη εἰς δύο τόμους εἰς τὴν «Φιλοσοφικὴν καὶ Κοινωνιολογικὴν Βιβλιοθήκην Φέξη».

Ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἐπιστημονικῆς φιλοσοφίας σύγχρονα ἔργα εἶνε «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος*» τοῦ καθηγητοῦ *Dastre*. Μὲ πολυμάθειαν καὶ σαφῆνειαν ἐκτίθεται αἱ παλαιαὶ καὶ νεώτεραι θεωρίαι, μεταφυσικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ, περὶ αἰτιολογίας καὶ τῆς ἐνεργείας τῆς ζωῆς καὶ περὶ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ θανάτου.

Αἱ δοξασταί, αἱ ἀποδεχόμεναι τὴν ὑπάρξιν ψυχῆς καθὼς καὶ αἱ ἀθεϊστικαὶ ἀντιλήψεις διευκρινίζονται καὶ ταξινομοῦνται τοιοῦτοτρόπως ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, ὥστε ν' ἀποβαινοῦσιν εὐχερῶς ἀντιληπτὰ, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν νεωτέρων δεδομένων τῆς ἐπιστήμης καὶ ἰδία τῆς χημείας καὶ βιολογίας ἐξελέγχονται τὰ πλημμελῆ σημεῖα τῶν παρατιθεμένων θεωριῶν καὶ γίνεται μεθοδικῶς διεξήγησις τῶν φαινομένων τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ἀπὸ τῶν ἀπλουστερῶν ἐκφάνσεων πρὸς τὰς συνθετωτέρας καὶ μέχρι τοῦ ἀνθρώπου. Μεταφρασθὲν εἰς ὕψος ἐπιμελημένον ὑπὸ τοῦ κ. *Ἰδ. Στρατηγασούλου* ἐξεδόθη εἰς τὴν σειρὰν τῆς «Φιλοσοφικῆς καὶ Κοινωνιολογικῆς Βιβλιοθήκης» Γ. Φέξη.

νάτου ἀπὸ τῶν ἀπλουστερῶν ἐκφάνσεων πρὸς τὰς συνθετωτέρας καὶ μέχρι τοῦ ἀνθρώπου. Μεταφρασθὲν εἰς ὕψος ἐπιμελημένον ὑπὸ τοῦ κ. *Ἰδ. Στρατηγασούλου* ἐξεδόθη εἰς τὴν σειρὰν τῆς «Φιλοσοφικῆς καὶ Κοινωνιολογικῆς Βιβλιοθήκης» Γ. Φέξη.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«**Νέα Ζωὴ**» Ἀλεξανδρείας. Ἐπανέλαθε τὴν ἔκδοσίν του τὸ φιλολογικὸν περιοδικὸν τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου, ἐν γ' περιόδῳ, ἀτυχῶς ὄργανον καὶ πάλιν τῶν μαλλιαρῶν. Δημοσιεύεται εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Νοεμβρίου τὸ δρᾶμα τῆς Πετρούλας Ψειλορίτου «Μὲ κάθε οὐσία, ἐν διήγημα τοῦ κ. Βουτυρᾶ κλπ.

«**Mercure de France**». Νο 345 τῆς 15 Νοεμβρίου 1911. Δημοσιεύει ἐν τῷ τεύχει τούτῳ τὴν τριμηνιαίαν του Κριτικὴν περὶ τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας, ὅσον ἀφορᾷ τὰς νεὰς ἐκδόσεις καὶ παραστάσεις ὁ κ. Δεμπέγκ, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἀστεριώτης.

Λαογραφία. Τόμος Γ'. Τεῦχος Α—Β'. Ἐκδίδεται κατὰ τριμηνίαν. Περιεχόμενα: Μαγικαὶ τελεταὶ πρὸς πρόκλησιν ὄνειρον περὶ γάμου ὑπὸ Ν. Πολίτου.— Ἀγνείας πείρα, μέρος γ' ὑπὸ Ἀδ. Ἀδαμαντίου.— Θυσία ταύρων ἐν Θρακίᾳ.— Ἡ Γοργόνα τῆς Ἀταλίας.— Παροιμίαι Σερῶν.— Τουρκικὴ λαογραφία. Τὸν τόμον συμπληροῦν ἔκτενεῖς βιβλιογραφίαι.

«**Χαρουγὴ**» Τοῦ ἀξιολόγου τούτου τῆς Μυτιλήνης περιοδικῶς ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τῆς 15 Νοεμβρίου. «Συγγραφικὴ συνειδησις (γνώμαι Γάλλων Ἀκαδημαϊκῶν).— Τρελλός, διήγημα Cuy de Maupassant.— Ἡ Παρὰμυθῶ, διήγημα J. Tenreiro.— Στὴν ἐσχόχῃ, διήγημα Δημοσθένους Βουτυρᾶ.— Ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα Ἠλία Σταύρου κλπ.

«**Ἀρετὴ**». Ἠθικοθησκευτικὸν περιοδικόν, ἐκδιδόμενον ἐν Βόλῳ, ὑπὸ τοῦ κ. Στεφάνου Παπαδημητρίου οἰς τοῦ μηνός.

«**Ἀόσις**». Παιδαγωγικὸν περιοδικόν ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον ἐν Χανίοις.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

Μετὰ δεκαετὴ νάρκην, ἐπαναθλάπει τὸ φῶς ἡ **Ποικίλη Στοά** τὸ ἀληθοπρόβητον Ἡμερολόγιον τοῦ κ. *Ἰω. Ἀρσένη*, μὲ νέον σφραγίδος. Ὁ 1Ε' τόμος, ὅστις θὰ κυκλοφορήσῃ, ὠρισμένως πλέον, εἰς τὰς 20 Δεκεμβρίου, θὰ εἶνε ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν πολυτίμος, διότι ἐν αὐτῷ διεσώθησαν ἀποτα πολλοῦ λόγου δημοσιεύματα, μετὰ γενωτάτης λογοτεχνικῆς ὕλης.

Ἡ ἀνίδρυσις τοῦ ἔργου ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Μ. Ραφαήλοβιτς, ἀναλαβόντα ἐνθουσιωδῶς μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Π. Στοᾶς» τὴν περαιτέρω ἔκδοσιν.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

«**Ὁ θάνατος τοῦ Σαρδαναπάλου**».— Ἡ εἰκὼν παριστᾷ τὸν τελευταῖον τῶν Ἀσσυρίων βασιλεῶν, ὅστις ἀφού ἠττήθη ὑπὸ τῶν ἑθρῶν, ἀποφασίζει νὰ ἀποθάνῃ ἠρωϊκῶς ἢ νὰ μὴ πέθῃ ἀδόξως εἰς τὰς χεῖρας τῶν πολεμίων. Δ' ἐτάξε νὰ παρασκευάσῃαι παμμεγέθη πυρᾶν, ἐφ' ἧς ἐποποθέτησαν χρυσᾶς τραπέζας, πολυτελῆ σκεύη, πλοῦσια ἀνάκλινα, τάπητας ἀνακτορικῶς καὶ ὅλα τὰ κειμήλια καὶ τοὺς θησαυροὺς του. Θεᾶς πῦρ εἰς τὰ ἀνάκτορα ὁ Σαρδαναπάλος ἀνέβη μετὰ τῶν γυναικῶν του ὄλων ἐπὶ τῆς πυρᾶς ἀφού διέταξε τοὺς δαδούχους νὰ θέσῃαι πῦρ. Τὴν τραγικὴν αὐτὴν στιγμήν παριστᾷ ἡ εἰκὼν.

Οἱ ἔχοντες ἀγγελίας τοῦ **Ἡμερολογίου τῆς «Πινακοθήκης»** παρακαλοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὰς πρὸς τὴν διεύθυνσιν.